

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 323)

Jul (2) / 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	16

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 143)

6. ஸ்ருஷ்டவத்யா ஜகத் க்ருத்ஸ்நம் தஸ்யா மே ரக்ஷணோத்யமே
த்விதா ப்ரவர்த்தே ரூபம் முகேநைச்வர்ய தேஜஸோ:

பொருள் - அனைத்து ஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் பணியில் நான் ஈடுபடும்போது, நான் இரண்டு செயல்களுக்கு ஏற்கும்விதத்தில் உள்ள இரண்டு ரூபங்களில் என்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அவை, ஐச்வர்யம் மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துபவையாக உள்ளன.

7. ஷாட்குண்யமேவ மே ரூபம் கிஞ்சித்தேஜோமுகம் மதம்
ஷாட்குண்யமேவ மே ரூபம் பரமைச்வர்ய ஸம்முகம்

பொருள் - எனது ரூபமானது எப்போதுமே ஆறு குணங்களுடன் கூடியதாக உள்ளபோதிலும், ஸ்ருஷ்டியின்போது தேஜஸ் குணமானது அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. அதே போன்று, எனது ரூபமானது எப்போதுமே ஆறு குணங்களுடன் கூடியதாக உள்ளபோதிலும், ஐச்வர்யத்தை அதிகமாக வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

8. தேஜோமுகம் து யத் ரூபம் ஸா க்ரியாசக்திருச்யதே
ஸைவாக்நிருச்யதே சக்தி: ஸர்வோபப்லவதாஹநாத்

பொருள் – தேஜஸ் அதிகமாக உள்ள ரூபமானது, “க்ரியாசக்தி” எனப்படும். அதுவே அக்னி எனப்படும். அது அனைத்து துன்பங்களையும் எரிப்பதாக உள்ளது.

9. ஐச்வர்ய ஸம்முகம் ரூபம் பூதில்லக்ஷமீரிதீரிதா

சக்திரைச்வர்யபூயிஷ்டா ஸா மே ஸோமமயீ தநு:

பொருள் – ஐச்வர்ய குணம் ஓங்கி நிற்கும் ரூபமானது, “பூதிசக்தி” அல்லது லக்ஷம் எனப்படும். ஐச்வர்யத்துடன் கூடியுள்ள எனது அந்த ரூபமானது, ஸோமனை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது.

10. சோஷணாத் ஸர்வதோஷாணாம் அக்நிசக்தி: க்ரியாமயீ

ஐகதாப்யாயயந்த்யந்யா பூதி: ஸோம இஹோச்யதே

பொருள் – அக்னிசக்தியானது அனைத்து துன்பங்களையும் அழித்த பின்னர், செயல்களை மட்டுமே கொண்டதாக உள்ளது. இந்த ஐகத்தை மகிழ்விக்கும் பூதி என்ற மற்ற சக்தியானது, ஸோமம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 10)

16. மநு வ்யாஸ ப்ராசேதஸ பரிஷதர்ஹா க்வசிதியம்

ஸுதாஸிக்தா ஸூக்தி: ஸ்வயமுதயமந்விச்சதி ஜநே

நிருந்த்யு: கே விந்த்யாசல விகட ஸந்த்யாநட

ஜடாபரிப்ராந்தா பங்கோருபரி யதி கங்கா நிபத்தி

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் கூறுவது) அமிர்தத்தில் தோய்த்து எடுத்தது போன்றுள்ளவையும், “மநு, வ்யாஸர், வால்மீகி” ஆகியோர்கள் நிறைந்த சபைக்கு ஏற்கத்தக்கதாக உள்ளவையும் ஆகிய வாக்குகள், ஒரு சிலரிடமிருந்து, தாமாகவே வெளிப்படுகின்றன (அதாவது மநு போன்றவர்களிடமிருந்து மட்டுமே அல்லாமல், வேறு சிலரிடமிருந்தும் வெளிப்படும் என்று கருத்து). அந்திப்பொழுதில் ஆடுகின்ற நடராஜனுடைய, விந்த்யமலை போன்ற விசாலமான ஜடைமுடியிலிருந்து வெளிவரும் கங்கையானது, ஒரு முடவன் மீது வந்து விழுந்தால், அதனை யாரால் தடுக்க இயலும்?

அந்யதபி நித்யாயது பவதீ-

17. கம்பீரபீஷணகதிரிகிரிகண்டநாதௌ சூடாபதம்

பசுபதேரபி கூர்ணயந்தீ

ஸ்வாது ப்ரஸந்ந ஸுபகாநி வஸுந்தராயாம் ஸோதாம்ஸி

தர்சயதி கிம் ந ஸுரஸ்நவந்தீ

பொருள் - (ஸூத்ரதாரன் கூறுவது) மேலும் மனதில் கொள்வாயாக. மிகப் பெரிய மலைகளைப் பிளந்தபடி, மிகுந்த ஆழமாக, அச்சத்தை உண்டாக்குவதாக,

பசுபதியுடைய தலையைக் கூட மயக்கம் அடையச் செய்வதாக ஓடி வரும் கங்கையானது, இந்தப் பூமியில் இனிமையான தெளிவான அழகிய வெள்ளத்தை உண்டாக்குகிறது அல்லவோ (இதனைப் போன்று அவருடைய வாக்கு கரடுமுரடாக உள்ளபோதிலும், மென்மையான பொருளுடன் கூடியதாக உள்ளது என்று கருத்து)?

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 19)

41. இதுதான் க்ருஹ சேஷத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப் போலே, ப்ருதக்ஷித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படிருக்கையன்றிக்கே, சரீரம்போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கை.

அவதாரிகை - ஒருவனுக்கு க்ருஹசேஷத்ராதிகளும் சேஷமாய், ஸ்வசரீரமும் சேஷமாயிருக்கச் செய்தே, க்ருஹ சேஷத்ராதிகள் ப்ருதக் ஷித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், சரீரம் அவற்றுக்கு அநர்ஹமாயிருக்கக் காண்கையாலே, இவ்வாத்ம வஸ்து ஈச்வரனுக்கு சேஷமாமிடத்திலிருக்குமபடி எங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - ஒருவனுக்கு வீடு, நிலம் போன்றவை அடிமையாக உள்ளது போன்று, அவனுடைய சரீரமும் அவனுக்கு அடிமையாக உள்ளது; ஆனாலும், வீடு நிலம் போன்றவை அவனை விட்டுத் தனியே இருப்பற்குத் தகுதியுடன் உள்ளதாகவும், சரீரமானது அவனை விட்டுப் பிரிந்து இருப்பதற்குத் தகுதி அற்றதாகவும் உள்ளதை நாம் காண்கிறோம். இப்படி உள்ளபோது, இந்த ஜீவாத்மா ஈச்வரனுக்கு அடிமையாக இருத்தல் என்பது எவ்வகைப்பட்டது என்று சந்தேகம் எழலாம். இதற்கு விடை அருளிச் செய்கிறோர்.

வ்யாக்யானம் - இதுதானென்றது இப்படி ஈச்வரசேஷமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மவஸ்துதான் என்றபடி. (க்ருஹ சேஷத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில் ஆதிசப்தத்தாலே தந தாந்ய ஆராம தாஸ தாஸீ வர்கங்களைச்

சொல்லுகிறது. (ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி இருக்கையன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது ஸஹோபலம்ப நியமமின்றிக்கே, சேஷியானவனை ஒழியவும் தான் ஸித்திக்கை. ஆதிசப்தத்தாலே அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ருஹ சேஷத்ர தாஸதாஸீ ப்ரப்ருதிகள், பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும்; புத்ரனும், மாதா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும், “ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கநதர்வோ விவித உத்தர: த்ருதீயோக்நிஷ்டேபதிஸ்துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா:” என்று பாணிக்ரஹணாநந்தரம், ஸோமாதிகளுக்கு சேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேக ஸாதாரணமாயிருக்கும்.

விளக்கம் - “இதுதான்” என்பதன் மூலம், ஈச்வரனுக்கு அடிமையாக உள்ளது என்று கூறப்படுகின்ற ஆத்மாவானது கூறப்பட்டது. “க்ருஹ சேஷத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே” என்பதில் உள்ள “ஆதி” என்பதன் மூலம், “தனம், தானியம், தோட்டம், வேலையாட்கள், பணிப்பெண்கள்” ஆகிய பலவும் கூறப்பட்டன. “ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி இருக்கையன்றிக்கே” என்பதில் உள்ள “ப்ருதக் ஸித்தி” என்பது, சேர்ந்து இருத்தல் வேண்டும் என்ற விதிமுறை ஏதும் இன்றி, தனக்கு எஜமானனாக உள்ளவனை விட்டுத் தனித்து நிற்பது ஆகும்; இங்குள்ள “ஆதி” என்பதன் மூலம், பல பொதுவான விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. வீடு, நிலம், வேலையாட்கள், பணிப்பெண்கள் போன்ற பலவும், “தந்தை, புத்திரன், பெரியவன், சிறியவன்” போன்றவர்களுக்குப் பொதுவான அடிமைகளாக இருப்பதாகும். ஒரு புத்திரனானவன் – தனது தாய், தந்தை, உடன் பிறந்தவர்களுக்குப் பொதுவான அடிமையாக இருப்பான். மனைவியானவள், “ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கநதர்வோ விவித உத்தர: த்ருதீயோக்நிஷ்டேபதிஸ்துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா: - சந்த்ரன் முதல் பர்த்தா, கந்தர்வன் அடுத்த பர்த்தா, அக்னி மூன்றாவது பர்த்தா, மனிதன் நான்காவது பர்த்தாவாக அறிவாய்” என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, விவாகத்திற்கு பின் கணவனின் கரத்தைப் பிடிக்கும் ஒரு மனைவி, சந்த்ரன் போன்ற பலருக்கும் அடிமை என்று கூறப்படுவதால், இவ்விதம் அவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானவளே ஆகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - இப்படியன்றிக்கே (சரீரம் போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்ய ஸாதாரணமான சரீரம்போலே, ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநர்ஹமாயிருக்கை. (ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு) என்று பாடமாகில், ஆதிசப்தத்தாலே ப்ருதகுபலப்தியை சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு இதுதான் க்ருஹ சேஷத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப் போலே பிரிந்து நிற்கைக்கும் பிரிந்து தோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படியிருக்கை யன்றிக்கே, சரீரம்போலே ததுபயநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக் கடவது. “அயமேவாத்ம சரீரபாவ ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேய பாவ, நியந்த்ரு நியாம்ய பாவ, சேஷ சேஷி பாவச்ச” என்றும், “யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச சக்யம் தச்சேஷதைக ஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய சரீரம்” என்றும் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் ஆத்ம சரீர பாவ லக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ரு நியாமய பாவம், ஆதார ஆதேய பாவம், சேஷசேஷி பாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, “யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் சரீரம்” என்று இத்யாதி ச்ருதி ஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்ம சரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று. ஆக, கீழே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய சோதநம் பண்ணப்பட்டது.

விளக்கம் - இவ்விதம் அல்லாமல், “சரீரம் போன்று அவற்றுக்குத் தகுதியற்றதாக இருத்தல்” என்பது, தனித்து நிற்காமல் வேறு ஒன்றுக்கு உரிமையாக இல்லாத சரீரம் போன்று, தனித்து வெளிப்படுதல் போன்றவற்றுக்குத் தான் தகுதி அற்றதாக இருக்கும் என்று கருத்து. சூர்ணையில் உள்ள “ப்ருதக் ஸித்த்யாதிகளுக்கு” என்பதை “ப்ருதக் ஸ்திதிகளுக்கு” என்றும் சிலர் படிப்பர்; இவ்விதம் கொள்ளும்போது, இங்குள்ள “ஆதி” என்பதன் மூலம் பிரிந்து வெளிப்படுத்தல் கூறப்படுகிறது. அப்போது இவை வீடு, நிலம், புத்திரன், நண்பர்கள், மனைவி என்பவர்கள் போன்று பிரிந்து நிற்பதற்கும், பிரிந்து தோன்றுவதற்கும் தகுதி இல்லாதபடி இருத்தல் என்பது அல்லாமல், சரீரம் போன்று அவை இரண்டிற்கும் தகுதி அற்றதாக உள்ளன என்று கருத்தாகிறது. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் - அயமேவாத்ம சரீரபாவ ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேய பாவ, நியந்த்ரு நியாம்ய பாவ, சேஷ சேஷி பாவச்ச - ஆத்மா மற்றும் சரீரம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையே

உள்ள ஸம்பந்தம் இதுவே ஆகும்: தனித்தனியே இருக்க இயலாத இவை இரண்டிற்கும் இடையே ஆதாரம் - ஆதேயம் (தாங்குவது - தாங்கப்படுவது), நியந்தரு - நியாயம் (ஆள்பவன் - ஆளப்படுவது) மற்றும் சேஷி - சேஷன் (எஜமானன் - அடிமை) என்னும் ஸம்பந்தங்கள் உள்ளன - என்றும், வேதார்த்தஸங்கஹரத்தில் - யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்தரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச சக்யம் தச்சேஷதைக ஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய சரீரம் - எந்த ஒன்று தாங்கப்படுவதாகவும் (இது ஆதேயம் எனப்படும், இதுவே சரீரம் ஆகும்), நியமிக்கப்படுவதாகவும், சேஷனாகவும் (மற்றவற்றின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும் வஸ்து) உள்ளதோ, அது தன்னைத் தாங்கும் பொருளாகிய ஆத்மாவைக் விட்டு அகன்று தனியாக நிற்க இயலாத ப்ரகாரமாக உள்ளது; இதுவே சரீரம் என்று கூறப்படுகிறது - என்றும், “ஆத்மா-சரீரம்” குறித்த இலக்கணமாக பாஷ்யகாரர் “ஏவுதல் - ஏவப்படுதல்” என்றும், “தாங்கும் வஸ்து - தாங்கப்படும் வஸ்து” என்றும், “எஜமானன் - அடிமை” என்றும் அருளிச்செய்த கருத்துக்கள் உள்ளன. ஆகவே “யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்யாஷ்டரம் சரீரம் - யாருக்கு ஆத்மா சரீரமோ, யாருக்கு அஷ்டரம் சரீரமோ” என்பது போன்ற ச்ருதிகளில் கூறப்படுவது போன்று, ஆத்மாவானது பரமாத்மாவின் சரீரமாக உள்ள தன்மை வெளிப்படுகிறது. எனவே இந்த ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் குறித்து இதுவரை ஆராயப்பட்டது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 288)

வ்யாக்யானம் - (திசைப்பின்றியே) இவள் நோய்க்கு நிதாநத்தில் அறிவுகெட்டாற்போலே பரிஹாரத்திலும் மதிகொடாதே. நிதாநத்தில் கலக்கம் பிறந்தாலும் பரிஹாரத்தில் கலக்கம் பிறவாதொழியவே நோவு பரிஹ்ருதமாமிறே. “நாங்கள் நிதாநத்தில் அறிவு கெட்ட அம்ஸமென்? பரிஹாரத்தில் அறிவு கொடாத வழியென்?” என்னில், (சங்கு இத்யாதி) “சங்கென்னும் சக்கரமென்னும்” என்றிறே இவள் நோய் இருப்பது; நீங்களும் சக்கரமென்று பரிஹரிக்கப் பாருங்கோள். நோவு வந்த வழியை அறிந்து பரிஹரிக்க வேண்டாவோ? “சங்கென்னும் சக்கரமென்னும்” என்று நீங்கள் சொல்லவன்றோ நானும் அறிந்தது; இப்போதே பரிஹாரத்திலே வந்தவாறே அறிவு கெடுகிறதென்? அது செய்யுமிடத்தில் குளப்படியிலே கடலை மடுத்தாற்போலேயாகாமே, “சங்கென்னும் சக்கரமென்னும்” என்று இவள் சொன்னாற்போலே சொல்லப் பாருங்கோள்.

விளக்கம் - (திசைப்பின்றியே) - இவளுடைய நோய்க்கான காரணம் அறிவதில் ஏற்பட்ட அறிவின்மை என்பது போன்று, இந்த நோய்க்கான பரிகாரத்திலும் ஏற்படாமல். நோய்க்கான காரணத்தை அறிவதில் கலக்கம் ஏற்பட்டாலும், பரிகாரத்தில் கலக்கம் நீங்கினால் நோய் அகன்று போகும் அல்லவோ? இதனை கேட்ட தாய்மார்கள் தோழியிடம், “நோய்க்கான காரணத்தை அறிதலில் நாங்கள் அறிவிழந்த பகுதி எது? பரிகாரத்தின்போது அறிவை இழக்காமல் இருப்பதற்கான

வழி என்ன?”, என்றார்கள். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். (சங்கு இத்யாதி) – “சங்கு, சக்கரம்” என்று பிதற்றுவதாகவே அல்லவோ இவளுடைய நோய் உள்ளது? நீங்களும் சங்கு மற்றும் சக்கரம் என்பதன் மூலம் பரிகாரம் தேடப்பார்ப்பீர்களானாலும், நோய் வந்த வழி மூலம் அல்லவோ பரிகாரம் செய்யவேண்டும்? இவள் “சங்கு, சக்கரம்” என்று உரைப்பதாக, நீங்கள் கூறி அல்லவோ நான் அறிந்தேன்? இதற்கான பரிகாரம் செய்யும்போது உங்களுக்கு ஏன் தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது? பசுவின் குளம்பு அளவு உள்ள பள்ளத்தில் கடலைப் புகுத்த முயல்வது போன்று செய்யாமல், “சங்கு, சக்கரம்” என்று இவள் உரைப்பது போன்று நீங்களும் உரைக்க முயல்வீர்களாக.

வ்யாக்யானம் - (இவள் கேட்க நீர் இசைக்கிறீராகில்) மோஹித்துக் கிடக்கிற இவள் கேட்கவல்லளாமன்று காணும், தெளிந்திருக்கிற இவர்கள் சொல்லவல்லாராவது; ஆகையிறே, “திசைப்பின்றியே” என்றது. இவளுக்கு இங்ஙன் சொல்லுமதொழிய மற்றொன்றுதான் செவிப்படாது காணும். இவள் செவியிலேபடும்படி, நீங்கள் தரித்து நின்று ஓருக்தி மாந்தரம் சொல்லவல்லிகோளாகில். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திம ஸமயத்திலே பட்டர் “அறிய” என்று எழுந்தருளியிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக் கிடக்கிறபடியைக் கண்டு, பெருமாளுக்கு இவர் ஸ்நேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச் செவியிலேயுதினாற்போலே “அழகியமணவாளப் பெருமாளே சரணம்” என்றாராய்; அநந்தரம் அதிலே உணர்த்தியுண்டாய் நெடும்போதெல்லாம், “அழகியமணவாளப் பெருமாளே சரணம்” என்று திருநாட்டுக்கு நடந்தாராய். “பெற்ற மக்கள் பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவாதறிந்தேன் பிரிந்தேன்”. சரமதசையிலேயிருந்து, “பொன் வைத்தவிடம் சொல்லிக் காணாய்” என்னுமித்தனைப் போக்கி, திருநாமத்தை அருகேயிருந்து சொல்லுவாரைக் கிடையாதினே. “சோர்வினால் பொருள் வைத்தது உண்டாகில் சொல்லு சொல் என்று சுற்று” மிருக்குமித்தனையினே.

விளக்கம் - (இவள் கேட்க நீர் இசைக்கிறீராகில்) – மயக்கிக் கிடக்கின்ற இவள் மற்றவர்கள் கூறுவதைக் கேட்கவல்லவளாக இருந்தால் மட்டுமே, விழிப்புடன் உள்ள இவர்கள் சொல்லவல்லவர்களாக இருப்பது கூடும். இதனால்தான் “திசைப்பு

இன்றியே” என்றாள். இவளுக்கு இவ்விதம் உரைப்பது மட்டுமே இவளுடைய காதுகளில் கேட்கும். நீங்கள் உயிர் தாங்கி நின்று, இவளுடைய காதுகளில் கேட்கும்படியாக ஏதேனும் ஒரு நல்ல விஷயத்தை உரைப்பீர்களாக. ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமகாலத்தில் ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அங்கு எழுந்தருளினார்; ஆய்ச்சிமகன் தன்னையே அறியாமல் கிடக்கின்ற நிலையைப் பட்டர் கண்டார்; பெருமாளிடம் ஆய்ச்சிமகனுக்கு உள்ள ப்ரியத்தை அறிந்தவராக, ஆய்ச்சிமகனுடைய காதுகளில் விழும்படியாக, “அழகியமணவாளப் பெருமாளே சரணம்” என்றார்; அதன் பின்னர் அதன் மூலம் விழித்துக் கொண்ட ஆய்ச்சிமகன், “அழகியமணவாளப் பெருமாளே சரணம்” என்றார். பின்னர் அதிலே ஈடுபாடு கொண்டவராக, விழித்திருக்கும் நேரங்கள் அனைத்திலும் “அழகியமணவாளப் பெருமாளே சரணம்” என்று கூறியபடி, திருநாட்டிற்கு நடந்தார். பெரியதிருமொழி (6-2-4) – பெற்ற மக்கள் பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவாதறிந்தேன் பிரிந்தேன் – என்பது காண்க. நமக்கு விருப்பமான ஒருவருடைய அந்திம நேரத்தில் அவருக்கு அருகே சென்று, “ உனது சொத்துக்களை நீ எங்கு வைத்துள்ளாய்” என்றுதான் கேட்பார்கள் அல்லாமல், அவருடைய காதுகளில் பகவானின் திருநாமத்தை உரைப்பவர்கள் பெரும்பாலும் இல்லை. பெரியாழ்வார் திருமொழி (4-5-3) - சோர்வினால் பொருள் வைத்தது உண்டாகில் சொல்லு சொல் என்று சுற்று - என்பதாக உள்ள சொந்தங்கள் இப்படியே அல்லவோ உள்ளனர்?

வ்யாக்யானம் - (நன்றே) இது சால அழகியது! சால நன்றாம். நன்மைக்கு அவதியேது? என்ன, (இல்பெறும்) ஆத்மாவுக்கு ஆயதநமான சரீரத்தைப் பெறுமென்னுதல்; ஒரு தமிழன் இட்டு வைக்கிறான், “இல் - கிழத்தியாய், க்ருஹிணியாகப் பெறும்” என்று; அன்றிக்கே, “ஏயில் பெறும்” என்றாய், ஏயிலென்று - காநமாய், “பண்ணை வென்ற இன்சொல்மங்கை” யாகையாலே, இவள் வார்த்தை சொல்லுமென்று; “மதுரா மதுராலாபா” என்னக் கடவதிறே. ஆக, சரீரத்தைப் பெறுமென்னுதல், க்ருஹிணியாமென்னுதல், வார்த்தை சொல்லவல்லளாமென்னுதல். (இது காண்மினே) தேவதாந்தர ஸ்பர்சமுடையாரும் புகுந்து ஸ்பர்சிக்க இராநின்றிகோளிறே; அவ்வோபாதி நான் சொன்ன பரிஹாரத்தையும் செய்து பார்க்க மாட்டிகோளோ? நான் இது கைகண்டன்றோ சொல்லுகிறது; நீங்களும் இத்தைச் செய்து பார்க்கமாட்டிகோளோ? ஒன்றேயோ

பரிஹாரம்? இது நதீமாத்ருகம் போலே பல வ்யாப்தம். அதவா, (இது காண்மினே) “வெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழியேந்தித் தாமரைக்கண்ணென்னெஞ்சினூடே, புள்ளைக் கடாகின்றவாற்றைக் காணீர்” என்னுமாபோலே இவல் தன் நெஞ்சில் ப்ரகாசிக்கிறபடியை, “நான் சொன்ன மருந்து இவளுக்குச் செய்விகோள், தவிருவிகோள்; செய்தபடி செய்ய, இப்போது இத்தைப் பாருங்கோள்” என்று காட்டுகிறனாகவுமாம். அப்போதைக்கு, நன்றேயில் பெறுமென்று பாட்டு முடியும்; இது காண்மினென்று தனியே வாக்யம்.

விளக்கம் - (நன்றே) - இது நன்றாக உள்ளது. மிகவும் நல்ல விஷயம் ஆகும். ஆனால், இந்த நன்மைக்கு எல்லை உள்ளதோ என்ற கேள்விக்கு விடை அளிக்கிறார். (இல்பெறும்) - ஆத்மாவிற் கு ஏற்ற ஒரு சரீரத்தை அடைதல். அல்லது, ஒரு தமிழ்க்கவிஞர், “கிழத்தியாய் மனைவியாகப் பெறும்” என்றார். அல்லது, “இசையில் பெறும்” என்று வைத்துக்கொண்டு, திருச்சந்தவிருத்தம் (105) - பண்ணை வென்ற இன்சொல்மங்கை - என்னும்படியாக, எப்போதும் மங்கையாக உள்ளதால், இவள் வார்த்தை உரைப்பாள் என்றும் கூறலாம். ஸுந்தரகாண்டம் (66-15) - மதுராமதுராலாபா - இனியவள், இனிய சொற்களைப் பேசுபவள் - என்று உள்ளது காண்க. ஆக, “சரீரத்தை பெறுவாள், மனைவியாவாள், வார்த்தை உரைப்பாள்” என்று கருத்து. (இது காண்மினே) - மற்ற தேவதைகளுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டவர்கள் கூட உங்கள் வீடு புகுந்து இவளைத் தொட்டு ஆராய்வதற்கு அனுமதி அளித்தீர்கள்; அதனைப் போன்றே நான் உரைக்கும் பரிகாரத்தையும் நீங்கள் செய்து பார்க்கமாட்டீர்களா? நான் இதனை அனுபவம் மூலம் அல்லவோ கூறுகிறேன்? நீங்கள் இதனைச் செய்து பார்க்கலாம் அல்லவோ? ஒரே ஒரு பரிகாரம் மட்டும்தான் உள்ளதோ? இது, ஆற்றின் பாய்ச்சலுடன் கூடிய விளைநிலங்கள் போன்று, மிகுந்த பலனுடன் கூடியதாகவே உள்ளது. அல்லது வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறலாம். (இது காண்மினே) - திருவாய்மொழி (7-3-1) - வெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழியேந்தித் தாமரைக்கண்ணென்னெஞ்சினூடே, புள்ளைக் கடாகின்றவாற்றைக் காணீர் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, இவள் தனது உள்ளத்தில் ஒளிக்கின்ற விஷயத்தை, “நான் கூறிய மருந்தை இவளுக்குச் செய்யுங்கள், மற்றவற்றைத் தவிர்த்து விடுங்கள். நான் கூறியபடி செய்ய,

இப்போது இதனைப் பாருங்கள்”, என்று காண்பிக்கிறாள் என்றும் கொள்ளலாம்;
இவ்விதம் கொண்டால், “நன்று எயில் பெறும்” என்று இந்தப் பாசரம் முடியும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 4)

வ்யாக்யானம் - “யேந யேந தாதா கச்சதி”, “ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா”, “காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம்”, “அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி”, “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” இத்யாதிகளிலே ஸ்வரூபானுரூபமான போகத்தைச் சொல்லுகையாலும், பதிவ்ரதைக்குப் பதிசுச்ருஷணம் போலே சேஷ வஸ்துவுக்குக் கைங்கர்யம் என்று அத்யவஸித்து;

விளக்கம் - மேலும் பரமஸம்ஹிதை - யேந யேந தாதா கச்சதி - எவ்விதம் பரமபுருஷன் செல்கிறானோ, முக்தனும் அவனுடன் செல்கின்றான் - என்றும், தை. ஆரண்யகம் (1-2) - ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா - அனைத்து கல்யாண குணங்களையும் ப்ரஹ்மத்துடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கிறான் - என்றும், ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம் (1-13) - காமயே வைஷ்ணவத்வம் து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம் - என்றும் இராமாயணம் அயோத்யாகாண்டம் (31-25) - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அனைத்துவிதமான கைங்கர்யங்களையும் நான் செய்வேன் - என்றும், திருவாய்மொழி (3-3-1) - ஒழிவில் காலம் எல்லாம் - என்றும் உள்ள வக்கியங்களில், ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்றபடியாக கைங்கர்ய இன்பமே உள்ளது என்று கூறப்படுவதால், கைங்கர்யமே மிகவும் அவசியமானது என்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - இனி, “பேஷஜம் பகவத் ப்ராப்தி:” என்று அவனே ப்ராப்யம் என்னுமதும் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே; “ஸ்வேந ரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே” என்று ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ராப்யமென்கிறதும், கைங்கர்யத்துக்கு ஆச்ரயமாகையாலே; “ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்” என்று தேசவிசேஷத்தை ப்ராப்யம் என்கிறதும் கைங்கர்ய வர்த்தகமாகையாலே;

விளக்கம் - அடுத்து ஸ்ரீவிபு. (6-5-59) - பேஷஜம் பகவத் ப்ராப்தி: - பகவத் ப்ராப்தியே சிறந்த மருந்து - என்பது போன்ற வாக்கியங்களால், அவனே அடையப்படும் இலக்காக உள்ளான் என்று கூறப்படுவதும் கைங்கர்யத்துடன் ஸம்பந்தம் கொண்ட ஒன்று என்பதாலும்; சாந். (8-12-2) - ஸ்வேந ரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே - ஸ்வரூபத்தின் மலர்ச்சி நிலையை அடைகிறான் - என்பதன் மூலம் தனது ஸ்வரூபத்தை அடைதல் என்பதே பேறு என்று கூறப்படும் கருத்தானது கைங்கர்யத்திற்கு இருப்பிடமாக உள்ளதாலும்; கட. (1-3-9) - ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம் - ஸம்ஸாரத்திற்கு அக்கரையாக உள்ள விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான் - என்று அடையப்படும் இடம் குறித்து பேறாக உரைப்பதால், கைங்கர்யம் என்பது வர்த்தகம் ஆகையாலும்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்